

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.01.1984, sp. zn. 11 To 112/83, ECLI:CZ:NS:1984:11.TO.112.1983.1

Číslo: 22/1985

Právní věta: Při ukládání trestu zákazu činnosti lze pachateli zakázat výkon různých činností, v souvislosti s nimiž se dopustil trestné činnosti, pro kterou byl odsouzen. V takovém případě se doby zákazu jednotlivých činností nesčítají a každou činnost lze zakázat na dobu uvedenou v § 49 odst. 1 tr. zák., tj. na jeden rok až pět let.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 19.01.1984

Spisová značka: 11 To 112/83

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest, Zákaz činnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1985 sb. rozh.

Při ukládání trestu zákazu činnosti lze pachateli zakázat výkon různých činností, v souvislosti s nimiž se dopustil trestné činnosti, pro kterou byl odsouzen. V takovém případě se doby zákazu jednotlivých činností nesčítají a každou činnost lze zakázat na dobu uvedenou v § 49 odst. 1 tr. zák., tj. na jeden rok až pět let.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 19. 1. 1984 sp. zn. [11 To 112/83](#).)

K odvolání městského prokurátora v Praze a poškozeného Státní lesy, podnik technického rozvoje Olomouc, Nejvyšší soud ČSR jako soud odvolací zrušil rozsudek městského soudu v Praze ze dne 28. září 1983 sp. zn. 3 T 11/83 ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody uvedenému poškozenému a sám rozhodl tak, že obviněného uložil nový trest odnětí svobody a dále mu uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce hmotně odpovědného pracovníka na dobu pěti let a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let.

Z odůvodnění:

Rozsudkem městského soudu v Praze z 28. září 1983 sp. zn. 3 T 11/83 byl obžalovaný Z. K. uznán

vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zák., trestným činem ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1, 2 tr. zák. a trestným činem poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 137 odst. 1 tr. zák.

Za tyto trestné činy mu byl podle § 132 odst. 4 tr. zák., § 35 odst. 1 tr. zák. uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi a půl roku, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 3 tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny. Podle § 49 odst. 1 tr. zák. byl dále obžalovanému uložen trest zákazu činnosti výkonu funkce hmotně odpovědného pracovníka na dobu pěti let.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. bylo obžalovanému uloženo zaplatit spotřebnímu družstvu Včela v Praze 1, Hradební ul. č. 9., částku 185 249,30 Kčs a Státním lesům, podniku technického rozvoje, Olomouc, Na zákopě č. 1a, částku 9944,- Kčs jako náhradu škody. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázal městský soud v Praze poškozené se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Trestná činnost obžalovaného Z. K. spočívala podle napadeného rozsudku v tom, že

1. nejméně od června 1979 do 11. listopadu 1982 v Praze 10 - Dubčín jako vedoucí prodejny Maso spotřebního družstva Včela odcizoval peníze z tržeb prodejny a maso z prodejny a tím způsobil spotřebnímu družstvu Včela, Praha 1, Hradební 9, škodu v období od června 1979 do 30. září 1980 nejméně ve výši 39 000,- Kčs, od října 1980 do 30. listopadu 1981 ve výši 103 181,05 Kčs a od prosince 1981 do 11. listopadu 1982 ve výši 173 068,25 Kčs.

2. dne 22. prosince 1982 kolem 9.00 hod. v obci Senohraby, okr. Praha-východ, jako řidič vozidla Š 1203 SPZ PHD 25-85 na křižovatce silnice č. I/3 a silnice č. 6031 při odbočování vlevo nedal přednost protijedoucímu vozidlu Státních lesů, podniku technického rozvoje Olomouc, zn. VAZ 2101 SPZ OCB 56-79, v němž jeli ing. M. T. a V. V., v důsledku toho došlo ke střetu vozidel; při této dopravní nehodě utrpěl ing. M. T. tržnězhmožděnou ránu horního a dolního víčka levého oka, oděrky pravého kolenního kloubu a třetího prstu pravé ruky, podvrtnutí základního článku palce pravé nohy a pro tato zranění byl práce neschopen do 15. ledna 1983; V. V. utrpěl zlomeninu pátého a sedmého žebra vlevo, zhmoždění hrudníku a stěny břišní, tržnězhmožděnou ránu krajiny čela a pohmoždění obou kolenních kloubů a pro toto zranění byl práce neschopen do 15. ledna 1983; na vozidle Státních lesů, podniku technického rozvoje Olomouc, byla způsobena škoda ve výši nejméně 9944,- Kčs.

Rozsudek městského soudu v Praze napadli odvoláním městský prokurátor v Praze a poškozený v Praze a poškozený Státní lesy, podnik technického rozvoje Olomouc.

Městský prokurátor v Praze poukázal kromě jiného na to, že obžalovanému nebyl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, neboť obžalovaný hrubě porušil základní pravidla silničního provozu.

Poškozený Státní lesy, podnik technického rozvoje Olomouc, navrhl zrušení výroku o náhradě škody, neboť mu byla škoda uhrazena Českou státní pojišťovnou, oblastním závodem Ostrava, a to z titulu zákonného pojištění.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. napadený rozsudek, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Městský soud v Praze správně uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce hmotně odpovědného pracovníka na dobu pěti let, neboť trestného činu posouzeného podle § 132 tr. zák. se dopustil obžalovaný hrubým porušením povinností, které jako hmotně odpovědný pracovník měl; tato skutečnost vyžaduje, aby byl na nejdělsí přípustnou dobu vyloučen z možnosti takovou funkci zastávat.

Obžalovanému však měl být uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Při jednání 22. prosince 1982, kdy způsobil dopravní nehodu, nedal obžalovaný při odbočování vlevo přednost v jízdě protijedoucímu vozidlu, takže došlo ke střetu, ke zranění dvou osob a ke škodě na majetku v socialistickém vlastnictví. Toto jednání je závažným projevem řídičské nekázně a vyvolává pochybnosti o spolehlivosti obžalovaného při řízení motorových vozidel. Obžalovaný se přitom dopustil takového porušení pravidel silničního provozu, které zpravidla vede k závažným následkům. Pro důsledné splnění úkolu trestu je proto nutné zbavit obžalovaného možnosti řídit motorová vozidla na přiměřenou dobu, která odpovídá závažnosti posuzovaného jednání, míře následků tohoto jednání a tomu, že ze strany obžalovaného šlo o první závažný projev porušování dopravních předpisů.